

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13-11-20795 מדינת ישראל נ' שמעון

בפני כב' השופט עידו דרויאן

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אלעזר ביאלין

נגד

רועי מנשה ציון שמעון

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד חוה אליהו

גזר דין

במסגרת הסדר דיוני, ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם ביום 23.1.14 בכתב אישום (מתוקן בשנית), והורשע בעבירות הבאות:

א. ניסיון הטרדה מינית לפי סעיפים 3(א)(6)(א) בצירוף סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית תשנ"ח-1998 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין תשל"ז – 1977.

ב. הפרת תנאי פיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין תשס"ו-2006 [ריבוי עבירות].

בהתאם להסדר הדיוני התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

המעשים בהם הורשע הנאשם:

ביום 20.8.13 הטיל בית משפט השלום בתל-אביב – יפו, בת"פ 13-09-10543, צו פיקוח על הנאשם לפי החוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין, תשס"ו-2006, במסגרתו נאסר על הנאשם להתחבר או לשהות ביחידות עם קטינים, וכן להחזיק במחשב או לעשות שימוש במחשב או בכל מכשיר או אמצעי אחר, שיש בו לספק חומר פורנוגרפי וגישה לאינטרנט. נקבע כי הצו יעמוד בתקפו עד ליום 17.3.14.

כבר ביום 6.10.13 התחבר הנאשם לאינטרנט באמצעות טלפון סלולארי, חיפש אתרי הכרויות, נכנס לאחד האתרים ומצא מספר טלפון של קטינה בת 13 שכינויה באתר "טלי בת 13" – ולא היתה אלא תחקירן של ערוץ 10, מר אבי דוביצקי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20795-11-13 מדינת ישראל נ' שמעון

מאותו יום ועד ליום 8.11.13 בו נעצר, התכתב הנאשם עם "טלי" (למעשה התחקיר) באמצעות תכנתת Whatsapp שהנה תכנה להעברת מסרים מידיים הפועלת באמצעות האינטרנט, ובעיקר ממכשירי טלפון סלולאריים.

במהלך התקופה שיגר הנאשם ל"טלי" מאות מסרים, ביניהם רבים בעלי אופי מיני, דוגמת אלו:

"אני מחפש אהבה... נכנסתי לצ'ט כדי לאונן... בא לי לחבק ולנשק את היופי שלך, זה בתור התחלה... גם נצא ואולי יום אחד אולי נשכב... קמתי לפני 20 דקות בערך די חרמן בגלל זה... מה את לובשת עכשיו".

"מפריע לך שאני חרמן, כאילו נתחרמן יחד".

"זה מגרה אותי גוף של ילדה נערה... אני רק מדבר איתך על זה, אני מתגרה עכשיו... את מושכת, מושכת מאוד"

כמו כן ביקש הנאשם מ"טלי" שתצלם את עצמה בעירום ותשלח לו, שלח לה תצלומים שלו כשהוא שוכב במיטה ללא חולצה, הכביר דברי אהבה ותשוקה וכיוצא בזה.

ביום 8.11.13 שוב החליפו הנאשם ו"טלי" מסרים בתכנה, במטרה להיפגש, והנאשם הגיע למקום המפגש במטרה להיפגש, אך נעצר.

כך ניסה הנאשם להטריד מינית את הקטינה "טלי" ואף הגיע למקום מוסכם כדי להיפגש אתה, והכל תוך הפרות רבות וחוזרות של תנאי הפיקוח.

נסיבות העבירה – מתחם הענישה ההולם:

סעיף 1 לחוק למניעת הטרדה מינית הנ"ל מצהיר מפורשות על מטרת החוק, ובכך מבהיר מה הם הערכים עליהם מגן החוק:

חוק זה מטרתו לאסור הטרדה מינית כדי להגן על כבודו של אדם, על חירותו על פרטיותו, וכדי לקדם שוויון בין המינים.

הערכים המוגנים הרלוונטיים לענייננו הם הגנה על כבודו של האדם, חירותו ופרטיותו.

העבירה של הטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15 הקבועה בחוק אינה מתייחדת בענישה מחמירה ביחס לעבירה הכללית של הטרדה מינית (שאיננה סחיטה מינית או מעשה מגונה), באופן חריג לגישת המחוקק בחוק העונשין, המתבטאת בענישה מחמירה במיוחד כשהנפגע הוא קטין. העבירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13-11-20795 מדינת ישראל נ' שמעון

שבסעיף 3(א)(6)(א) לחוק מתייחדות בכך שכשהנפגע הוא מתחת לגיל 15, העבירה אינה כוללת בין יסודותיה את הדרישה שהילד יפגין העדר עניין בהצעות או התייחסויות מיניות. מכאן ניתן להבין כי המחוקק ביקש להגביר את ההגנה על הערכים שבבסיס החוק, כשמדובר בילדים שמטבע הדברים פגיעים יותר ומתקשים יותר להציב לפוגע גבולות או אף למנוע ממנו להמשיך בהתייחסויות המיניות. פגיעותם היתירה של הילדים נובעת מחולשתם הברורה, מכל היבט שהוא, אל-מול מבוגר נחוש, מתמימותם ומחוסר יכולתם הנפשית והחברתית להבין את משמעותם המלאה של התייחסויות מיניות ולהתגונן מפניהן.

הבטחת שלומם של קטינים מצויה בקצהו העליון של סולם הערכים החברתי ולפיכך – גם כאשר אין עונש מקסימלי מוגדל הצמוד לעבירה הקונקרטית, יש לתת משקל מחמיר לעצם קטינותה של "טלי" (והשוו ע"פ 6703/13 כהן נ' מ.י. (2014) ולאמור בסעיף 9 לפסק הדין בע"פ 8529/11 אטקישייב נ' מ.י. (2012)).

כל מעשה כלל גם הפרת צו פיקוח, ודומה שאין צורך להרחיב בעניין הערך עליו מגנה עבירה זו, שבלעדיה נותר החוק חסר שיניים, והציבור – ללא המגן שביקש המחוקק לפרוש עליו מפני עברייני המין.

במקרה דנן מדובר בהתייחסויות בוטות ביותר של "טורף ברשת", בנסיבות מעוררות חרדה המדירות שינה מעיני הורים רבים ושדומותיהן מאיימות על ילדות וילדים בכל מקום ובכל שעה: כפי שאמר הש' עמית בבש"פ 2065/13 פלוני נ' מ.י. (2013), בפנינו מסוכנות מסוג חדש, שקשה מאוד להתגונן מפניה. אם בעבר יכול היה הורה לשמור על ילדו שלא יסתובב לבדו במקומות מסוכנים או בשעות חשכה, עתה מתקשה ההורה להגן על ילדיו כשהסכנה אורבת לילד בחדרו, במחשבו או מתוך הטלפון החכם שלו.

בנוסף, קוראת האנונימיות של הרשת וקלות הקשר שבה לטורפים מסוג חדש, שלא היו מעיזים לצאת ולצוד טרפם ברחובות בעבר. טורפים אלו פוגעים בסתר, כביכול ללא כל סיכון מצדם, בשדות הציד הנרחבים של האתרים והתוכנות הייעודיים לשיחות, הרבים לאין ספור.

מדובר בהתבטאויות בוטות וקשות, שהנזק הנפשי הפוטנציאלי בהן לכל קטינה הינו רב. חשיפתה לתכנים קשים מעין אלו שהובאו לעיל מדברי הנאשם, באופן גס ובלתי-מותאם לחלוטין לגילה של "טלי", אינו מצריך הרחבה לעניין פוטנציאל הנזק. בכך די כדי להדגיש את חומרת המעשים, הגם שבמקרה דנן לא נגרם כמובן נזק קונקרטי, כטבען של עבירות ניסיון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13-11-20795 מדינת ישראל נ' שמעון

מעשיו של הנאשם בוצעו באופן חוזר ומתוכנן. לא מדובר ב"מעידה חד-פעמית" אלא בפעולתו של טורף לכל דבר, המושך ומפתה את קורבנו החל בהתייחסויות מחמיאות לגופה ועד לדברים מפורשים. עיון בתקליטור המתעד תצלומים שהעביר הנאשם ל"טלי" (נע/1) מראה כיצד השתמש הנאשם בתמונות תמימות ומתיילדות שלו, כדי להרגיע את הקורבן המיועד.

מניעי הנאשם לביצוע המעשים היו משיכה מינית לילדות-נערות, קרוב לוודאי פדופיליה, כאשר התנהגותו של הנאשם – כך גם לפי הערכות שירות המבחן והמרכז להערכת מסוכנות מינית – מלמדת כי הוא לא היה מוכן לוותר על הריגוש שגורמת לו סטייתו, גם במחיר המשך והחמרת מעשי העבירה נגד קטינים.

הנאשם יזם מגע עם "טלי" ואף הגיע למפגש. כאן עבר הנאשם כחלום זוועות מהעולם הוירטואלי והתגשם בעולם האמיתי כמי שמוכן להשחית ולפגוע בגוף ולא רק בנפש. אדגיש ואומר כבר עתה: לעובדה שמדובר במעשי ניסיון בלבד משקל מקל, לפי הלכה ותיקה ובהתאם לחוש הצדק האנושי המקובל. עם-זאת, משקל זה יהא מוגבל לנוכח נכונותו המופגנת של הנאשם להתמיד בתוכניתו השפלה ועד כדי כמעט-ביצוע, שנכשל שלא מרצונו.

הפסיקה המתייחסת לתופעה זו הולכת ומתרבה עם תפוצתה, ומחייבת מאסרים בפועל (הגם שהעבירות הן לעתים ניסיון מעשה מגונה, ולא ניסיון הטרדה מינית, אינני רואה בכך רבותא). כך ראו עפ"י 11508-12-13 **בויזק נ' מ.י.** (2014), ת"פ 12-05-6325 **מ.י. נ' בויזק** (2013), וכן קביעות בית המשפט העליון בעניין **כהן הנ"ל**.

בשקלולם של דברים, בהמשך לקו הפסיקה שהבאתי ושמאזן כהלכה בין הערכים השונים, ובהתייחס לנסיבות הקונקרטיות של מעשי העבירה דנן, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לגבי כל מעשה ממעשי הנאשם הינו בין ארבעה חודשי מאסר (שיכול וירוצו בעבודות שירות) לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות אישיות והעדרם של שיקולי שיקום:

הנאשם יליד 1983, ולחובתו הרשעה בפברואר 2011 בגין החזקת חומר תועבה והעברתו לאחרים כמותו – מדובר בתצלומים וסרטונים של ילדים (כולל פעוטות בני כשנה!) שבוצעו בהם מעשי אינוס, מעשי סדום, ועוד. עונשו נגזר לשלושה חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה (שלא חל בעניינו), צו מבחן וקנס. בהמשך הוטל צו הפיקוח אותו הפר הנאשם (ת"פ 10-09-10543, תע/2).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20795-11-13 מדינת ישראל נ' שמעון

לפי חוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות מינית מיום 5.3.14, הנאשם רווק וחסר מקצוע מוגדר. מהטיפול, בו חויב במסגרת צו המבחן, נשר עקב התעקשותו להמשיך להשתמש באינטרנט. הנאשם מתואר כממוקד בעצמו, ותחושות האשמה שהוא מפגין נוגעות לבושה שנבעה מלכידתו, אך לא מהפנמה של חומרת מעשיו ואמפתיה כלפי הילדות המעונות בסרטונים והתצלומים מהם נהנה ואותם הפיץ. בין מאפייניו של הנאשם גם הסתרה ושקרים.

כמו שירות המבחן בתסקירו, כך גם מרכז האבחון בחוות הדעת מתרשם כי הנאשם נוטה לפדופיליה, מרוכז בצרכיו, לוקה בעיוותי חשיבה ואינו חש אמפתיה לזולת. יכולתו לשתף פעולה עם טיפול באופן מהותי ואמיתי למעשה אינה קיימת, והוא הצליח לשטות גם במטפלו במרכז קש"ת עד שגילו כי הוא ממשיך לפעול באינטרנט והפסיקו את הטיפול. הנאשם מפיץ הנאה מסטייתו ואינו מוכן באמת לטפל בה.

מסכם המרכז וקובע כי רמת המסוכנות מהנאשם היא גבוהה, מסקנה התואמת גם את התרשמותו של השירות – שממליץ מצדו על מאסר בפועל ועל הימנעות מצו מבחן.

בנסיבות אלו, ודאי שאין לדבר על שיקום, והערכים היחידים שיובאו בחשבון הנם ערכי ההלימה, ההרתעה ושמירת בטחון הציבור הפגיע של ילדות ונערות צעירות.

קביעת העונש במתחם:

הנסיבות לחומרה שנמנו לעיל, אך בראש ובראשונה נסיבות המעשים עצמם – ריבויים של המעשים, חזרה, התמדה, תכנון, התכנים הבוטים והקשים, המעבר מצפייה פסיבית בתכנים פורנוגרפיים אל פנייה אקטיבית לקטינה (מתחזה) ברשת, ולבסוף – הנכונות להיפגש עם הקטינה, כל אלה מחייבים ענישה ממשית, ועד כדי קביעת העונש ברף העליון של המתחם.

מאידך גיסא, יש להביא בחשבון את פגיעתו של מאסר ראשון בנאשם, ואת הודייתו (הגם שממילא נלכד בכף). הקלת-מה תביא אפוא את העונש אל מתחת לרף העליון של המתחם.

לנוכח טיב המעשים וביצועם החוזר כחלק מתכנית אחת, אטיל את העונש כעונש כולל, בהתחשב בהוראות סעיפים 40(ב) ו-40(ג) לחוק העונשין – זו גם עתירת התביעה (ע' 4 לפרוטוקול). גם בכך יש משום הקלה רבתי לנאשם.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20795-11-13 מדינת ישראל נ' שמעון

- א. מאסר בפועל בן 15 חודשים, בניכוי ימי מעצרו 8.11.13 עד 19.12.13 (ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת);
- ב. מאסר על-תנאי בן שנה למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כלפי קטין/ה עבירה שהנה עבירת מין לפי חוק העונשין או עבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית, לרבות ניסיון;
- ג. מאסר על-תנאי בן ששה חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין; או עבירה כלפי בגיר/ה שהנה עבירת מין לפי חוק העונשין או עבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית, לרבות ניסיון; או עבירה לפי סעיף 214(ב) או 214(ב) לחוק העונשין שעניינם דמות קטין בפרסומי תועבה;

הוראות נלוות:

- א. עותקי גזר הדין יישלחו לידיעת שירות המבחן והמרכז להערכת מסוכנות מינית;
- ב. המוצגים יושמדו;

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ד, 19 יוני 2014, בהעדר הצדדים.

עידו דרוריאן, שופט